

ठानि च R. 5, 72, 8. ग्रन्थकार MRĀKḢ. 14, 12. जीविताशा Spr. 4083. विप्र-
तिषेध उत्तरं बलवदलोपे *Geltung habend, vorwiegend* VS. PRĀT. 1, 159.
JĀGṢ. 2, 21. ग्रथशास्त्रात् बलवद्वर्मशास्त्रम् *mehr geltend ebend.* 23. लोका-
पवाद RAGH. 14, 40. वीजात्तेत्रे बलवत् KULL. zu M. 9, 52. compar. बल-
वत्तर M. 7, 20, 173. R. 1, 34, 12, 14. Spr. 3093. PAÑKAT. 227, 20. स्ववीर्या-
द्राजवीर्याच्च स्ववीर्यं बलवत्तरम् M. 11, 32. स्वार्थ MBh. 12, 5053. JĀGṢ. 2,
23. बलवत् *adv. stark, heftig, in hohem Grade* AK. 3, 8, 2. H. 1333. वा-
ति ÇAT. Br. 6, 1, 3, 13. वर्पति 11, 2, 3, 32. गायति SHADV. Br. 2, 1. LĀTJ. 7,
12, 5. MBh. 1, 7515. ARĢ. 7, 24. R. 2, 92, 5. 101, 5. KUMĀRAS. 3, 69. ÇĀK. 2,
127. 183. 31, 8. 33, 11. 60, 5. 82, 21. VIKR. 7, 14. ÇIÇ. 8, 62. HIT. ed. JOHNS.
981. — 2) von einem Heere begleitet Inschr. in Journ. of the Am. Or.
S. 7, 7, ÇI. 24.

बलवर्णिन् *adj. Suçr. 2, 94, 12. Vielleicht बल fehlerhaft.*

बलवर्धन (1. बल + व०) 1) *adj. die Kraft vermehrend.* — 2) m. N. pr. eines der Söhne des Dhṛtarāṣṭra MBh. 1, 4546.

बलवर्धन् (1. बल + व०) 1) *adj. die Kraft vermehrend.* — 2) f. eine *best. Heilpflanze*, = जीवक ĠĀTĪDH. im ÇKDR.

बलवर्मदेव (1. बल - वर्मन् + देव) m. N. pr. eines Fürsten Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 339, 3.

बलवर्मन् (1. बल + व०) m. N. pr. eines Fürsten LIA. II, 932.

बलविज्ञाय (1. बल + वि०) *adj. durch Stärke kenntlich* (BENFEY) RV. 10, 103, 5.

बलविन्यास (1. बल + वि०) m. die Aufstellung von Truppen AK. 2, 8, 2, 47.

बलवीर्य (1. बल + वीर्य) m. N. pr. eines Nachkommen des Bharata ÇATR. 6, 288.

बलशालिन् (1. बल + शा०) *adj. kräftig, stark* H. an. 4, 272.

बलप N. pr. eines Landes, Bal kh, Verz. d. Oxf. H. 338, b, 39. 340, a, 2, 25.

बलसै (von 1. बल) gaṇa तृणादि zu P. 4, 2, 80.

बलमूदन (1. बल + मू०) *adj. Heere vernichtend: देवारि०* Beiw. Civa's MBh. 12, 10348.

बलसेना (1. बल + से०) f. *Armee, Heer: बलसेनाग्र* MBh. 7, 199.

बलस्य (1. बल + स्थ) 1) *adj. kräftig, stark, mächtig: von Personen* MBh. 1, 2514. 6446. 3, 1076. Spr. 3313. Vgl. बलावस्य. — 2) m. *Krieger, Soldat (im Heere stehend)* MBh. 6, 4775. 13, 2820. R. 2, 91, 62 (100, 59 GORR.).

बलस्थिति (1. बल + स्थि०) f. *Feldlager* TRIK. 2, 8, 2.

बलरून् (1. बल + रून्) 1) *adj. der gewohnt ist, feindliche Heere zu schlagen: कृलायुध* HARIV. 6233. — 2) m. *Schleim (die Kraft vernichtend)* ÇABDAR. im ÇKDR.

बलरु (1. बल + रु०) 1) *adj. die Kraft benehmend.* — 2) m. N. pr. eines Mannes RĀGA-TAR. 8, 2869 u. s. w.

बलरूप N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 339, a, 13.

बलरून् (1. बल + रून्) *adj. der Kraft ermangelnd, schwach* Spr. 2836. Davon nom. abstr. ०ता f. H. 319. बलरून्ता v. l.

बलका UNĀDIS. 4, 14, 1) m. eine *Kranichart*, deren Fleisch gegessen wird, H. 1333. ÇIÇV. bei UGĀVAL. HARIV. 8784 (das m. durch das Versmaass bedingt). Gewöhnlich बलका f. AK. 2, 5, 25. TRIK. 2, 3, 24. H. 1333. HALĀS. 2, 95. ÇIÇV. a. a. O. VS. 24, 22. 23. M. 5, 14. 11, 135. 12, 63. JĀGṢ. 1, 173. मेघैर्बलाकापङ्क्तिरसिभिः MBh. 1, 5401. 3, 13654. ०वत्सुवाजिना (र-

येन) 6, 2138. 13, 736. 1706. 5508. घनान्कलान्बलाकाङ्गदभूषणान् HARIV. 3369. R. 3, 76, 14. 4, 12, 47. 6, 90, 25. पत्ने ०भवम् Suçr. 2, 132, 3. 4, 74, 8. 73, 1. 203, 12. MEGH. 9 (nach einem Schol. bei SCHÜTZ zugleich ein *verliebttes Weib*). 22. MĀRK. P. 13, 23. COLEBR. Misc. Ess. II, 331. ÇUK. in LA. 41, 1. SĀH. D. 20, 13. Am Ende eines *adj. comp.: पतन्यः पुरोबलाकः* (Comm.: सर्वेषां पुरोगामी) SHADV. Br. 1, 2. मेघः सबलाक इवाम्बरे R. 3. 39, 5. 6, 37, 68. MBh. 3, 392. (मेघ) संकृतबलाकगृहीतशङ्क MRĀKḢ. 76, 9. 12. Gīt. 5, 12. विबलाक (बलधर) HARIV. 3822. Nach ÇIÇV. a. a. O. auch eine *Schaar von Kranichen.* — 2) m. N. pr. eines Schülers des Çāka-pūrṇi VP. 278. eines Jägers MBh. 8, 3438. 3440. fgg. 12, 4029. eines Sohnes des Pūru und Grosssohnes des Ġāhnu (vgl. बलाकाश) Bhāg. P. 9, 13, 3. des Vatsapri MĀRK. P. 118, 2. N. pr. eines Rākshasa 69, 64. — 3) f. ग्रा gaṇa त्रीक्षादि zu P. 5, 2, 116. a) *Kranich; s. u. 1.* — b) ein *verliebttes Weib* ÇIÇV. a. a. O. MEGH. 9 (zugleich *Kranich*, Schol.). — c) N. pr. einer Frau gaṇa बल्लादि zu P. 4, 1, 96. ÇĀRK. zu BṆH. ĀR. Up. 2, 1, 1 und SĀ. zu ÇAT. Br. 14, 3, 1; vgl. बलाका.

बलाकैशिक (ब० + कै०) m. N. pr. eines Lehrers ÇAT. Br. 14, 7, 3, 27.

बलाकाश (बलाका + घञ्) m. N. pr. eines Nachkommen des Ġāhnu (vgl. बलाक) MBh. 12, 1717. 13, 203. HARIV. 1424. 1763. VP. 399.

बलाकिका f. eine *kleine Kranichart* H. an. 4, 21 (बलाधिका gedr.).

बलाकिन् (von बलाका) 1) *adj. gaṇa त्रीक्षादि zu P. 5, 2, 116. mit Kranichen versehen: बलाकिनी नीलपयोदराणि:* KUMĀRAS. 7, 39. RAGH. 11, 15. — 2) m. N. pr. eines der 100 Söhne des Dhṛtarāṣṭra MBh. 1, 2733. 4546. 6982.

बलान (1. बल + घञ्) m. N. pr. eines Fürsten MBh. 4, 1768.

बलाग्र (1. बल + घञ्, n. 1) die *äußerste Kraft* HARIV. 12082. — 2, die *Spitze eines Heeres* R. 6, 2, 16. HARIV. 6404 (बलग्र gedr.).

बलाङ्गक m. *Frühling* H. 136.

बलाञ्जिता f. Rāma's *Laute* ÇABDAR. im ÇKDR.

बलात्कार (von बलात्, ablat. von 1. बल, + 1. कर्) m. *gewaltsames Verfahren, Anwendung von Gewalt* AK. 2, 8, 2, 77. H. 804. ०कारेण *gewaltsam* ÇĀK. 173. VER. in LA. 24, 19. पौलस्त्यबलात्कारकचक्रैः RAGH. 10, 48. ०काराभिलाषिन् KATHĀS. 20, 123.

बलात्कारण (ब० + गण) N. pr. Verz. d. Oxf. H. 180, b, 28.

बलात्कारित *adj. = बलात्कृत. ०स्नेह्वास्याशुभकर्मप्रायश्चित्त* Verz. d. Oxf. H. 282, b, 34.

बलात्कृत (von बलात् + 1. कर्) *adj. dem Gewalt angethan worden ist, überwältigt* MBh. 8, 1639. 12, 2472. R. GORR. 2, 42, 18. निमर्गेण Bhāg. P. 5, 10, 5. कोपवेग० MBh. 1, 1702. बुद्धिमोक्ष० 3, 10328. पुत्रमोक्ष० R. GORR. 2, 61, 30. देव० MBh. 6, 2546. MĀRK. P. 62, 11. तीक्ष्णविषदिग्धेन शरणातिबलात्कृतः (पादपः) MBh. 13, 268.

बलात्मिका (von 1. बल + घातम्) f. *Tiaridium indicum* ÇABDAR. im ÇKDR.

बलाद्या f. = बला Sida cordifolia RĀGAN. im ÇKDR.

बलाधिक (1. बल + घञ्) *adj. an Kraft überlegen* Hīp. 4, 14. धावन्बलाधिको यः स्यात् so v. a. *wer im Laufen den Andern übertreffen sollte* KATHĀS. 3, 51. — बलाधिका H. an. 4, 24 wohl fehlerhaft für बलाकिका.

बलाधिकरण (1. बल + घञ्) n. pl. die *Angelegenheiten des Heeres*